

om der ikke kunde være god Grund til at lægge noget til den faste Løn eller maaske forandre Forholdet saaledes, at naar der i det hele taget var Brug for en Mand nogle Timer om Dagen, fik han sin fulde Løn for den Dag. Hvis Forholdet blev saadan, skulde man sikkert finde Arbejde nok til at beskæftige Manden hele Dagen. Og med Hensyn til Lønnen, $1\frac{1}{2}$ Kr. for en Tjenestedag, der undertiden kan være en 10—12 Timer, kunde der vist nok være nogen Grund til at fordoble denne Løn, og saa vilde man endda ikke synes, at det var en tidssvarende Lønning. Disse Folk have overstaaet deres Værnepligt, og jeg antager, at en Del af dem allerede er gift. Nu kunde den faste Løn, 30 Kr. mdl., endda gaa, hvis disse Folk, som tidligere, kunde paatage sig anden Beskæftigelse, idet man kun sendte Bud efter dem, naar man havde Brug for dem, men disse Folk maa møde paa Postkontorerne en 3—4 Gange daglig og undertiden opholde sig der et Par Timer hver Gang. Man vil deraf kunne se, at det er vanskeligt for dem at faa nogen anden Beskæftigelse, hvorved de kunne tjene noget mere. Jeg henstiller derfor til den højtærede Minister at sørge for, at disse Folk ikke skulle gaa saa mange Aar som Reservepostbude, naar der alligevel er Brug for dem som fast ansatte.

Saa er der et andet Spørgsmaal Postbudene vedrørende, og det angaar Natpengene. Ved Lønningsloven fra sidste Aar søgte man at skaffe Ligestilling indenfor de forskellige Etater, og jeg vil derfor gerne henlede Opmærksomheden paa, at de andre Etater faa Natpenge for Arbejde mellem 11 Aften og 6 Morgen. Der findes blandt Postfunktionærerne en stor Del, som har Natarbejde, og som ganske naturligt venter med Længsel paa, at den højtærede Minister vil indfri det Løfte, som, saa vidt jeg ved, den tidligere Indenrigsminister afgav ved et Samraad indenfor Udvalget om, at Spørgsmaalet om Natpengene snarest muligt maatte blive optaget, saaledes at det i det mindste kunde blive afgjort i Finanssaaret 1909—10. Det er et billigt Retfærdighedskrav, de stille om at blive lige stillede med andre Tjenestemænd i samme Lønningsklasse.

Jeg vil saa rette en bestemt Forespørgsel til den højtærede Minister for offentlige Arbejder vedrørende Banegaardsforholdene i Aarhus. Jeg vil spørge den højtærede Minister, om han agter i indværende Samling at fremsætte Forslag til Lov om en Omordning og Forbedring af

Banegaardsforholdene i Aarhus. Disse ere jo meget slette og aldeles fortvivlede. Det er nu $8\frac{1}{2}$ Aar siden, at Rigsdagen vedtog en Lov om Grunderhvervelse til en ny Godsbanegaard i Aarhus, nemlig Loven af 25. Januar 1900. Naar man den Gang vedtog denne Lov og udtalte, at der var stærk Trang til en saadan Banegaard, er det indlysende, at Forholdene i disse 8—9 Aar ere blevne betydeligt forværrede, da saavel Gods- som Persontrafik i den Tid er bleven meget stærkt forøget. Jeg skal nævne nogle enkelte Tal, som stærkt illustrere Forholdene. I Finanssaaret 1898—99 var Indtægterne for Godstrafikken paa Aarhus H. 565,777 Kr., medens de i 1906—07 var 854,600 Kr. Det er en Forøgelse af Indtægterne for Godsforsendelse alene paa 288,823 Kr. for Aarhus H. Station eller med over 50 pCt. Indtægterne ved Personbefordring paa Aarhus H. ere i endnu stærkere Stigen. I Finanssaaret 1898—99 var Indtægten 335,675 Kr., men i 1906—07 var den 519,802 Kr., hvilket giver en Forøgelse af Indtægten ved Personbefordringen af 184,127 eller en Forøgelse med omtrent 55 pCt. Den samlede Indtægt var saaledes i 1898—99 902,452 Kr., medens den i 1906—07 var 1,374,402 Kr. eller ca. 400,000 Kr. mere end Indtægterne for Aalborg Station, som nu i en Del Aar har haft sine Banegaardsforhold nogenlunde tilfredsstillende ordnede.

Disse Tal tale for sig selv og tale maaske højere end Ord. Naar Indtægterne for Aarhus H. Station i disse Aar ere stegne med omtrent $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. eller korrekt med 471,950 Kr., saa er saavel Gods- som Persontrafikken forøget i samme betydelige Grad som Indtægterne. Var Forholdene slette for 8—9 Aar siden, ere de blevne endnu slettere i den Tid, der er forløben siden. Til Tider er det jo helt livsfarligt at færdes paa Personbanegaarden, fordi Folk maa færdes over Sporene til det næste Tog, og mærkværdigt er det, at ikke flere komme til Skade. Jeg vil ikke nævne Højtiderne, for da er der rent ufremkommeligt, men alene ved den daglige Trafik ere Forholdene saa slette, at det er livsfarligt at vandre over Sporene for at komme til det rette Tog. Vi have i Aarhus en meget dygtig Handelsstand, som i særlig Grad lider ved de endnu slettere Godsbanegaardsforhold. Det er jo en dyr Historie Aar ud og Aar ind ved Forsendelse og Afhentning af Gods at lade sine Folk vente i Timevis. Handelsforeningen har Gang paa Gang indsendt til den høje Regering og Rigsdag forskellige Andragen-